

и да смышляваше и чувствоваше много: Смышляваше ся за чуднѣ-тѣ Божіѣхъ благость: чувствоваше, че много желае да є добро дѣ-те, та да може да иде подирѣ смърть-тѣ на Небо-то.

— 0 —

РАЗГОВОРЪ КВ.

Като ся върнахъ отъ черквѣ-тѣ, и обѣдовахъ, Иванчо размышляваше всичкыя-тѣ тоя день за всичко, шо го поучаваше майка му, и и' ся моли да иде въ книгохранилицѣ-тѣ, и тамъ да му каже още нѣщо за благость-тѣ Божіѣхъ. А тя каза, че ще испълни желаніе-то му като той стоя толкова благочинно въ черквѣ-тѣ. Подирѣ като го улови за рѣкъ-тѣ, влѣзохъ въ книгохранилицѣ-тѣ, и сѣднахъ близо при отвореныя-тѣ прозорець, за да имѣ духа хладенъ въздухъ, и да гледать прекраснѣ-тѣ си градинѣ.

М. Казахъ ти, Иванчо, много и различни способы за благость-тѣ Божіѣхъ къмъ тебе, и не само къмъ тебе, но и къмъ безчисленны-ты другы сѣщества и бытія. На Бога є благоугодно да прави добро.

И. Има толкова голѣмѣхъ силѣ, мамо, што да може да прави голѣмо добро.

М. Несумнѣнно, сынко, и сякога прави добро. Смысли само колко птицы, и животны, и рыбы създаде, и всякога ся грызя за тѣхъ,